# YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

17 päivänä kesäkuuta 1997 *

Yhdistetyissä asioissa C-151/97 P(I) ja C-157/97 P(I),

**National Power plc**, Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Swindon (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan Nicholas Forwood, QC, barrister David Anderson, barrister Sally Barrett-Williams ja solicitor Gary Chapman, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt & Medernach, 8—10 rue Mathias-Hardt,

ja

**PowerGen plc**, Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Lontoo, edustajinaan K. P. E. Lasok, QC, ja solicitor Lindsay Marr, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe,

valittajina,

joissa valittajat vaativat muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan asiassa T-367/94, British Coal Corporation vastaan komissio, 24.3.1997 antaman määräyksen (Kok. 1997, s. II-469) kumoamista, väliintulohakemustensa hyväksymistä ja komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

muina osapuolina:

**British Coal Corporation**, Englannin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Lontoo, edustajinaan David Vaughan, QC, barrister David Lloyd Jones ja solicitor Cyrus Mehta, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe,

ja

**Euroopan yhteisöjen komissio**, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Julian Currall, prosessiosoite Luxemburgissa c/o saman yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI,

kuultuaan julkisasiamies C. O. Lenzia,

on antanut seuraavan

**määräyksen**

1 National Power plc (jäljempänä National Power) ja PowerGen plc (jäljempänä PowerGen) ovat 21. ja 24.4.1997 yhteisöjen tuomioistuimeen jättämillään valituksilla hakeneet muutosta EHTY:n tuomioistuimen perussäännön 50 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kolmannen jaoston puheenjohtajan asiassa T-367/94, British Coal Corporation

vastaan komissio, 24.3.1997 antamaan määräykseen (Kok. 1997, s. II-469, jäljempänä valituksenalainen määräys), jolla niiden väliintulohakemukset on hylätty.

2 British Coal on 12.5.1997 kirjaamoon jättämässään asiakirjassa esittänyt kirjalliset huomautuksensa yhteisöjen tuomioistuimelle ja komissio on tehnyt saman 20.5.1997.

3 Koska nämä kaksi asiaa liittyvät toisiinsa, yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 43 artiklan mukaan, jota 118 artiklan nojalla sovelletaan valitusta käsiteltäessä, nämä kaksi asiaa käsitellään yhdessä määräyksen antamista varten.

## Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

4 Oikeudenkäynnin perustana olevat tosiseikat on esitetty valituksenalaisessa määräyksessä seuraavasti:

"3. NALOO [National Association of Licensed Opencast Operators eli toimiluvan saaneiden avolouhoksia hyödyntävien yritysten kansallinen yhdistys] on 15.6.1994 komissiolle tekemällään valituksella ilmoittanut sille kilpailunrajoituksista, joita British Coal Corporation (jäljempänä British Coal) ja Central Electricity Generating Board (Sähköntuotannon keskusvirasto, jäljempänä keskusvirasto), jonka seuraajia PowerGen ja National Power ovat, sen mukaan noudattivat Yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä yhteisöihin eli 1.1.1973 alkaen 31.3.1990 saakka.

4. Asiallisesti valituksessa on kyse siitä, että NALOO on väittänyt EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan d alakohtaan, 65 artiklaan ja 66 artiklan 7 kohtaan viitaten, että British Coalin perimät lupamaksut hiilestä, jota NALOO:n jäsenet louhivat British Coalin avokaivoksista, ovat lainvastaisia. NALOO on lisäksi todennut, että keskusvirasto oli ostanut sen jäseniltä sähköenergian tuotantoa varten hiiltä syrjivin hinnoin EHTY:n perustamissopimuksen 63 artiklan sekä EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan vastaisesti.

5. NALOO on valituksessaan siis lyhyesti sanottuna pyytänyt komissiota

— käyttämään EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan d alakohdan, 65 artiklan, 66 artiklan 7 kohdan ja 86 artiklan mukaista toimivaltaansa ja tekemään päätöksen, jossa todetaan British Coalin rikkoneen yhteisön oikeutta valituksessa esitetyllä tavalla, ja

— puuttumaan keskusviraston toimiin EHTY:n perustamissopimuksen 63 artiklan ja EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan nojalla.

6. British Coal on 1.8.1994 jättänyt komissiolle huomautuksensa valituksen johdosta ja pyytänyt komissiota EHTY:n perustamissopimuksen 35 artiklan perusteella ensisijaisesti toteamaan, ettei se ole toimivaltainen tutkimaan valitusta British Coalin ennen 1.4.1990 perimien lupamaksujen osalta, ja toissijaisesti hylkäämään valituksen oikeudellisten syiden vuoksi tutkimatta sitä asiakysymyksen osalta. British Coal totesi, että jollei komissio tee vaadittua päätöstä kahden kuukauden kuluessa vaatimuskirjeen tiedoksiantamisesta, se panee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireille kanteen komission toimimatta jättämisestä johtuvasta hiljaisesta kielteisestä päätöksestä.

7. Komissio ilmoitti 3.10.1994 päivätyllä kirjeellään British Coalille, ettei tällä ollut oikeutta vaatia komissiota tekemään tietynlaista päätöstä ja ettei se, että tiettyä

valitusta ei hylätä tässä valituksessa tarkoitetun henkilön asettamassa määräajassa, voi käynnistää 35 artiklan mukaista menettelyä.

8. Näiden tapahtumien jälkeen British Coal nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 10.11.1994 jättämällään kannekirjelmällä EHTY:n perustamissopimuksen 35 artiklan nojalla kanteen, jossa se vaatii kumoamaan komission hiljaisen päätöksen, jolla se on kieltäytynyt hylkäämästä NALOO:n valitusta."

5 PowerGen on 31.3.1995 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jättämällään hakemuksella pyytänyt EHTY:n tuomioistuimen perussäännön 34 artiklan nojalla, jota sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa perussäännön 46 artiklan mukaan, ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 115 artiklan nojalla päästä väliintulijaksi tukemaan British Coalin vaatimuksia; National Power on tehnyt saman 10.4.1997 jättämällään hakemuksella.

## Valituksenalainen määräys

6 Hakijoiden väitteet siitä, että asiassa annettava ratkaisu koskee niiden etua, on valituksenalaisessa määräyksessä esitetty seuraavasti:

"9. PowerGen toteaa väliintulohakemuksessaan, että toisin kuin British Coal, se ei ole nostanut kannetta, koska se ei ole EHTY:n perustamissopimuksen 80 artiklassa tarkoitettu yritys tai yritysten yhteenliittymä, vaikka tämän perustamissopimuksen 63 artiklan 1 kohta koskee sitä. PowerGen on kuitenkin oikeushenkilö, jolla on kelpoisuus esiintyä väliintulijana nyt käsiteltävänä olevassa asiassa (asia 13/60, Geitling ym. v. korkea viranomainen, määräys 3.5.1961, Kok. 1962, s. 267).

10. PowerGen huomauttaa, että se on vastannut NALOO:n valitukseen olennaisilta osin samoin kuin British Coal ja että valitus perustuu samoihin seikkoihin, jotka koskevat samoja oikeuskysymyksiä. Tämän vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin joutuu ratkaisemaan oikeuskysymyksiä, jotka vaikuttavat suoraan PowerGenin asemaan.

11. PowerGen toteaa lisäksi, että nyt käsiteltävänä oleva asia koskee oikeuskysymyksiä, jotka liittyvät suoraan ennakkoratkaisupyyntöä koskeneeseen asiassa C-18/94, Hopkins ym., 2.5.1996 annettuun tuomioon (Kok. 1996, s. I-2281), jossa oli kyse niistä ehdoista, joilla keskusvirasto hankki hiiltä pienten kaivosten omistajilta vuodesta 1985 alkaen 31.3.1990 saakka. Varsinkin komission toimivallan osalta ja taannehtivasti vaikuttavien oikeussuojakeinojen väitetyn olemassaolon osalta nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ja asiassa Hopkins ym. on kyse samoista ongelmista.

12. National Power puolestaan väittää asian ratkaisun koskevan sen etua, koska NALOO:n valitusta ei ole tehty ainoastaan British Coalia vastaan, vaan siinä väitetään myös National Powerin edeltäjän, keskusviraston, rikkoneen EHTY:n perustamissopimuksen 63 artiklaa ja EY:n perustamissopimuksen 86 artiklaa. National Power vetoaa British Coalin tavoin siihen, että valitus on perusteeton, ja vaatii sen hylkäämistä siltä osin, kuin se kohdistuu siihen itseensä."

7 Valituksenalaisessa määräyksessä todetaan asianosaisten esittäneen näistä kahdesta väliintulohakemuksesta seuraavat huomautukset:

"16. Komissio on esittänyt huomautuksensa PowerGenin väliintulohakemuksen johdosta 24.4.1995 päivätyllä kirjelmällään, jossa se toteaa, että se, ettei PowerGen ole EHTY:n perustamissopimuksessa tarkoitettu yritys, ei estä sitä nyt käsiteltävänä olevassa asiassa esiintymästä väliintulijana [EHTY:n tuomioistuimen perussäännön (jäljempänä perussääntö)] 34 artiklan nojalla.

17. Komissio katsoo kuitenkin, että PowerGen ei liene osoittanut sillä olevan riittävää intressiä British Coalin kanteen ratkaisun suhteen, sillä kanteessa on kyse vain avokaivoksista toimiluvan perusteella louhitusta hiilestä perityn lupamaksun suuruudesta. PowerGen ei ole selvittänyt, miten EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklaan, 65 artiklaan ja 66 artiklan 7 kohtaan perustuvassa asiassa, jossa vaaditaan kumoamaan komission hiljainen päätös, jolla komissio on kieltäytynyt hylkäämästä NALOO:n British Coalia vastaan tekemän valituksen, annettava ratkaisu auttaisi sitä puolustautumaan NALOO:n niitä väitteitä vastaan, joiden mukaan keskusvirasto on rikkonut EHTY:n perustamissopimuksen 63 artiklaa sekä EY:n perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklaa, kun se on maksamissaan hinnoissa syrjinyt yksityisiä hiilentuottajia verrattuna British Coaliin.

18. Komissio myöntää valituksen koskevan PowerGeniä ja siinä väitettävän, ettei komissiolla ole toimivaltaa tutkia uudelleen tässä valituksessa esitettyjä kysymyksiä. Komissio kuitenkin katsoo, ettei tämä riittäne siihen, että esillä olevan asian ratkaisun voitaisiin katsoa koskevan PowerGenin etua.

19. PowerGen ei voi kuitenkaan missään tapauksessa väliintulollaan laajentaa British Coalin kannetta sisällyttääkseen siihen PowerGeniä vastaan tehdyssä valituksessa aivan muiden määräysten perusteella esitettyjä seikkoja.

20. Komissio on esittänyt 2.5.1995 päivätyllä kirjelmällään asiallisesti samat huomautukset National Powerin väliintulohakemuksen johdosta.

21. British Coal ei ole 28.4.1995 väliintulohakemusten johdosta jättämissään huomautuksissa vastustanut yhtäkään kolmesta väliintulohakemuksesta, vaan on tyytynyt vaatimaan, että tiettyjä asiakirjoja käsitellään luottamuksellisina PowerGeniin ja National Poweriin nähden."

8 Molemmat väliintulohakemukset on hylätty valituksenalaisella määräyksellä seuraavin perusteluin:

"23. Väliintulo-oikeus on [perussäännön] 34 artiklan mukaan ainoastaan luonnollisilla henkilöillä ja oikeushenkilöillä, joiden etua asian ratkaisu koskee. Väliintulokirjelmässä saadaan tämän määräyksen mukaan esittää vain jonkun asianosaisen vaatimuksia tukevia tai niiden hylkäämistä ehdottavia vaatimuksia.

24. Tästä seuraa, että väliintulohakemusten jättäneiden etu kumoamiskanteen ratkaisun suhteen ei voi perustua välilliseen intressiin, joka johtuu tilanteiden samankaltaisuudesta, vaan se on sen sijaan määriteltävä nimenomaan kanteen kohteen mukaan, sellaisena kuin tämä kohde määräytyy British Coalin kannekirjelmässä esitettyjen vaatimusten perusteella.

25. Tältä osin on todettava, että British Coal voi pätevästi vaatia kumoamaan komission hiljaisen päätöksen, jolla komissio on kieltäytynyt hylkäämästä NALOO:n valituksen, ainoastaan siltä osin, kuin valitus kohdistuu British Coaliin ja siinä väitetään sen perimien lupamaksujen olevan EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan d alakohdan, 65 artiklan ja 66 artiklan 7 kohdan vastaisia.

26. EHTY:n perustamissopimuksen 4 artikla, 65 artikla ja 66 artiklan 7 kohta ovat ne oikeussäännöt, joita sovelletaan tarkasteltaessa raakahiilen louhintaa varten annettuja toimilupia ja niissä olevia lupa- ja muita maksuja koskevia lausekkeita (asia C-128/92, Banks, tuomio 13.4.1994, Kok. 1994, s. I-1209, 14 kohta).

27. PowerGenillä ja National Powerilla voi kuitenkin olla välitön ja aktualisoitunut intressi siihen, että komission hiljainen päätös, jolla komissio on kieltäytynyt hylkäämästä NALOO:n valituksen, kumottaisiin ainoastaan siltä osin, kuin kumoava tuomio estäisi tämän valituksen tutkimisen siltä kannalta, ovatko keskusviraston NALOO:n jäsenille maksamat hiilen ostohinnat laillisia.

28. Paitsi että kilpailua rajoittavat menettelyt, joita NALOO väittää toisaalta British Coalin ja toisaalta keskusviraston noudattaneen, ovat erilaiset, niin myös sovellettavat oikeussäännöt ovat erilaiset. Kun ostajat syrjivät tuottajia hintaa ja hankittavia määriä koskevien sekä muiden hiilenostoehtojen osalta, tähän tilanteeseen sovelletaan EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan b alakohtaa ja 63 artiklan 1 kohtaa yhdessä (em. asia Hopkins ym., tuomion 24 kohta).

29. Näin ollen PowerGenin ja National Powerin väliintulokirjelmissään esittämien vaatimusten tarkoituksena ei ole British Coalin vaatimusten tukeminen [perussäännön] 34 artiklassa tarkoitetulla tavalla (ks. yhdistetyt asiat 116/77, 124/77 ja 143/77, Amylum ym. v. neuvosto ja komissio, määräys 12.4.1978, Kok. 1978, s. 893, 7 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

30. Tämän vuoksi PowerGenin ja National Powerin väliintulohakemukset on hylättävä."

9 Koska asianosaisten kirjalliset huomautukset sisältävät kaikki tarpeelliset tiedot valituksen ratkaisemiseksi, heitä ei ole tarpeen kuulla suullisesti.

**Valittajien väitteet ja niiden perustelut**

*Asia C-151/97 P(I)*

10 National Power on vedonnut valituksensa tueksi pääasiallisesti kolmeen perusteeseen.

11 Ensimmäisenä valitusperusteenaan National Power väittää, että valituksenalaisessa määräyksessä sotketaan toisiinsa perussäännön 34 artiklan kaksi kohtaa, jotka kuuluvat seuraavasti:

"Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, joiden etua yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetun asian ratkaisu koskee, voivat olla väliintulijoina kyseisessä asiassa.

Väliintulokirjelmässä saadaan esittää vain jonkun asianosaisen vaatimuksia tukevia tai niiden hylkäämistä ehdottavia vaatimuksia."

12 National Powerin mukaan valituksenalaisesta määräyksestä ja varsinkin sen 29 kohdasta käy ilmi, että 34 artiklan ensimmäisen kohdan edellytys siitä, että asian ratkaisun on koskettava väliintulijan etua, ja toisen kohdan ehto siitä, että väliintulokirjelmässä saadaan esittää vain jonkun asianosaisen vaatimuksia tukevia tai niiden hylkäämistä ehdottavia vaatimuksia, oli sotkettu toisiinsa.

13 National Powerin käsityksen mukaan valituksenalaisen määräyksen 29 kohdassa on virheellisesti päätelty sen perusteella, että on katsottu, ettei asian ratkaisu koskenut hakijoiden etua, ettei niiden väliintulokirjelmissä tuettu jonkun asianosaisen vaatimuksia.

14 Toisena valitusperusteenaan National Power vetoaa siihen, ettei valituksenalaisessa määräyksessä ole oikein arvioitu sitä, että asian ratkaisu koskee sen etua, ja että valituksenalaisessa määräyksessä on oikeudellisia virheitä ja että se on puutteellisesti perusteltu.

15 National Powerin mukaan on päätelty, että siltä puuttuu intressi, ainoastaan sillä perusteella, että NALOO:n valitukset toisaalta British Coalin vastaan ja toisaalta National Poweria vastaan koskivat eri menettelyjä, joita säänneltiin eri määräyksin EHTY:n perustamissopimuksessa. Tällä perusteella ei kuitenkaan olisi voitu katsoa, ettei asian ratkaisu koske National Powerin etua.

16 National Power toteaa edelleen, että vaikka näiden kahden valituksen välillä on eroja, niihin perusteisiin, joilla British Coal aikoi saada NALOO:n sitä vastaan tekemän valituksen hylätyksi, voitaisiin myös vedota silloin, kun pyritään saamaan NALOO:n valitus National Poweria vastaan hylätyksi.

17 Tältä osin National Power toteaa ensiksi, että NALOO:n valitukset toisaalta British Coalin vastaan ja toisaalta National Poweria ja PowerGenia vastaan sisältyivät samaan asiakirjaan ja että NALOO:n aiempi valitus oli johtanut siihen, että komissio oli ainakin osittain tehnyt siitä yhden ja saman päätöksen. National Power korostaa voimakkaasti sitä, että molemmissa tapauksissa on kyse huhtikuuta 1990 edeltävästä ajasta eli kyse on samasta periaatteellisesta ongelmasta: mikä on komission toimivalta sellaisten menettelyjen osalta, jotka oli lopetettu jo monta vuotta aiemmin. National Power väittää lisäksi yleisesti, että NALOO:n valitus perustui siihen, että British Coalin menettelyjen ja National Powerin ja PowerGenin menettelyjen oletettiin liittyvän toisiinsa.

18 National Power katsoo tässä tilanteessa, kun otetaan huomioon, että British Coalin väitteet olivat olennaisilta osiltaan samat, kuin mitkä se oli esittänyt komissiolle ja joissa se oli todennut, ettei komissiolla ollut toimivaltaa asiassa ja että komission velvollisuus oli hylätä valitus, olleensa oikeassa, kun se on väittänyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että British Coalin kanne saattaa tosiasiassa ratkaista sen, voiko komissio tehdä päätöstä National Poweria vastaan.

19 National Powerin mukaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä saa tukea sen väitteille.

20 National Power on sitä mieltä, että asiassa Amylum ym. vastaan neuvosto ja komissio annetulla määräyksellä, johon valituksenalaisen määräyksen 29 kohdassa viitataan, ei ole merkitystä tässä asiassa, koska siinä oli kyse kolmansien väliintulohakemuksesta sopimussuhteen ulkopuolista yhteisön vastuuta koskeneessa oikeudenkäynnissä, jossa annettava ratkaisu oli näiden kolmansien kannalta merkityksetön eikä vaikuttanut niiden asemaan.

21 Sen sijaan National Power viittaa useisiin muihin määräyksiin, joissa väliintulohakemuksia on hyväksytty; näitä ovat seuraavat: yhdistetyt asiat 16/62 ja 17/92, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes ym. vastaan neuvosto, määräys 24.10.1962 (Kok. 1962, s. 937), jossa riidanalaisen asetuksen kumoamisella olisi ollut välillisiä taloudellisia vaikutuksia hedelmien ja vihannesten tuottajiin, koska se olisi helpottanut heidän tuontiaan, vaikkakaan heillä ei ollut välitöntä oikeudellista intressiä oikeudenkäynnin lopputuloksen suhteen; asia 45/81, Moksel vastaan komissio, määräys 15.7.1981 (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa); asiat 113/77 R ja 113/77 R-Int., NTN Toyo vastaan neuvosto, määräys 14.10.1977 (Kok. 1977, s. 1721), joissa oli kyse polkumyyntitullista ja joissa yhden maahantuojan nostama kanne saattoi vaikuttaa toisen tuojan oikeusasemaan. National Power viittaa myös nimeltä mainitsematta lukuisiin muihin tapauksiin, joissa jokin järjestö on hyväksytty väliintulijaksi sillä perusteella, että oikeudellinen ongelma, josta kanteessa on kyse, pikemminkin kuin yksittäisen tapauksen ratkaisu koskee suoraan sen jäsenten etua.

22 National Power toteaa edelleen toisessa valitusperusteessaan, että se ei todennäköisesti voi suoraan riitauttaa komission päätöstä kieltäytyä hylkäämästä NALOO:n valitusta, koska se ei ole EHTY:n perustamissopimuksen 80 artiklassa tarkoitettu yritys. Olisi kuitenkin sen perusoikeuksien vastaista, ettei sillä olisi oikeussuojakeinoa käytettävänään saattaakseen oikeutensa voimaan.

23 Kolmantena valitusperusteenaan National Power toistaa lähinnä väitteensä siitä, että valituksenalaisessa määräyksessä on oikeudellinen virhe, koska siinä on virheellisesti päädytty siihen, ettei väliintulokirjelmässä esitettyjen vaatimusten tarkoituksena olisi ollut British Coalin vaatimusten tukeminen.

*Asia C-157/97 P(I)*

24 PowerGen käyttää valituksessaan viittä perustetta, joissa se vetoaa yhtä moneen oikeudelliseen virheeseen valituksenalaisen määräyksen perusteluissa.

25 Ensiksi PowerGen toteaa, että valituksenalainen määräys näyttää 25 ja 27 kohdan perusteella perustuvan siihen, että British Coalilla oli erilainen intressi kuin PowerGenilla sen suhteen, että komission hiljainen kielteinen päätös saataisiin kumotuksi. PowerGenin mukaan tällä ei kuitenkaan ole merkitystä, koska väliintulijalta edellytetään, että asian ratkaisu koskee sen etua, muttei sitä, että sillä on sama intressi kuin sillä asianosaisella, jota sen on tarkoitus tukea.

26 Toiseksi PowerGen väittää, että valituksenalainen määräys perustuu virheellisesti siihen olettamukseen, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaisi komission hiljaisen päätöksen, kumoaminen olisi voimassa vain British Coalin eikä kaikkien (erga omnes) osalta. PowerGen katsoo päinvastoin, että kumoaminen vaikuttaisi suoraan myös siihen. Se toteaa, että asian mainitseminen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (1994 C 386, s. 19) ei osoita, että British Coal olisi rajoittanut kanteensa alaa, kun se on pyytänyt kumoamaan komission hiljaisen päätöksen vain siltä osin, kuin se koskee British Coalia.

27 Kolmanneksi PowerGen tuo esiin, että valituksenalaisessa määräyksessä oleva toteamus siitä, että NALOO:n valitukset toisaalta British Coalia ja toisaalta PowerGenia vastaan perustuvat EHTY:n perustamissopimuksen eri määräyksiin, on asiaan vaikuttamaton. PowerGen katsoo päinvastoin, että merkitystä on vain sillä, että British Coalin kanteensa tueksi esittämiä väitteitä voidaan yhtä lailla soveltaa NALOO:n valitukseen PowerGenia vastaan.

28 Neljänneksi PowerGen viittaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-245/95 P, komissio vastaan NTN Corporation ym., 14.2.1996 antamaan määräykseen (Kok. 1996, s. I-559), jossa yritys ja sen tytäryhtiöt hyväksyttiin väliintulijoiksi polkumyyntitullia koskevassa valituksessa, vaikka kantajat olivat vaatineet polkumyyntiasetuksen kumoamista vain siltä osin, kuin se koski niitä. PowerGen päättelee tästä, että vaikkei nyt käsiteltävänä olevassa asiassa komission hiljaisen päätöksen mahdollinen kumoaminen pätisikään kaikkia kohtaan (erga omnes), asian ratkaisu koskee sen etua.

29 PowerGen viittaa myös edellä mainituissa asioissa NTN Toyo vastaan neuvosto ja Moksel vastaan komissio annettuihin määräyksiin. Se erottaa nämä ennakkotapaukset niistä tilanteista, joissa väliintulo on hylättävä, koska riidanalainen toimi ei vaikuta väliintulijaksi hakevaan, joka haluaa vain tuoda esiin väitteensä, joista saattaa olla sille hyötyä myöhemmin mahdollisesti käytävissä oikeudenkäynneissä, jotka koskevat muuta, tulevaa ja hypoteettista toimenpidettä. Näin oli asianlaita asiassa 111/63, Lemmerz-Werke vastaan korkea viranomainen, 25.11.1964 annetussa määräyksessä (Kok. 1965, s. 883).

30 PowerGenin viimeinen valitusperuste on pääasiallisesti samansisältöinen kuin National Powerin toisena valitusperusteenaan esittämä peruste, jonka mukaan perusoikeuksien vastaista olisi se, että henkilöillä, jotka eivät ole EHTY:n perustamissopimuksessa tarkoitettuja yrityksiä, ei olisi oikeussuojakeinoa käytettävänään saattaakseen oikeutensa voimaan.

## British Coalin huomautukset

31 British Coal on yhteisöjen tuomioistuimelle esittämissään huomautuksissa todennut ensinnäkin, että se luopuu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esittämistään luottamuksellista käsittelyä koskevista pyynnöistä.

32 Lisäksi se toteaa yhtyvänsä National Powerin ja PowerGenin väitteisiin ja korostaa edellä mainitussa asiassa komissio vastaan NTN Corporation ym. annetun määräyksen ja asiassa C-241/91, Radio Telefis Eireann vastaan komissio, 25.3.1992 annetun määräyksen (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) merkitystä; tässä määräyksessä väliintulijaksi hyväksyttiin henkilö, jonka intressi rajoittui siihen, että hän vetosi merkityksellisyyden pääperiaatteeseen, jonka kantajat yrittivät saada yhteisöjen tuomioistuimen omaksumaan.

33 British Coal katsoo, että National Powerin ja PowerGenin väliintulo edistäisi tämän menettelyn päämäärää eli sillä vältettäisiin se, että riita-asia aiheuttaisi uusia oikeudenkäyntejä sen jälkeen, kun riidanalainen kysymys on tuomiolla ratkaistu.

## Komission huomautukset

34 Komissio on esittänyt muutamia yleisiä huomautuksia sekä kumpaakin valitusta erikseen koskevia huomautuksia.

35 Komissio toteaa ensinnäkin, että väliintulolla ei voida muuttaa oikeudenkäynnin kohdetta ja että British Coalin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostama kanne kohdistuu ainoastaan siihen, onko komission kieltäytyminen hylkäämästä NALOO:n valitusta lainmukainen siltä osin, kuin se koskee British Coalia. Valitus perustuu vain EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan d alakohtaan, 65 artiklaan ja 66 artiklan 7 kohtaan. Komissio jatkaa, että British Coalilla ei ole eikä se ole väittänytkään sillä olevan oikeudellista intressiä NALOO:n valituksen hylkäämiseen siltä osin, kuin se koskee National Poweria ja PowerGenia; näin on todettukin valituksenalaisen määräyksen 25 kohdassa. Vaikka British Coal voittaisi, se ei muuttaisi National Powerin ja PowerGenin asemaa.

36 Toiseksi komissio toteaa, että valittajien intressi on korkeintaan yleinen intressi sen suhteen, että saadaan ennakkotapaus. Kuten valituksenalaisen määräyksen 24 kohdassa kuitenkin on aivan oikein todettu, pelkkä tilanteiden samankaltaisuus ei riitä, vaan intressin on osoitettava liittyvän nimenomaan siihen, mistä kanteessa on kyse.

37 Komissio korostaa seuraavaksi, että valituksenalaisessa määräyksessä olevan katsantokannan oikeellisuus näkyy selvästi siitä, miten siinä on erotettu väliintulijaksi hyväksytyn NALOO:n asema National Powerin ja PowerGenin asemasta.

38 Komissio on esittänyt lisäksi seuraavat huomautukset National Powerin valituksesta.

39 Perussäännön 34 artiklaan perustuvasta ensimmäisestä ja kolmannesta valitusperusteesta komissio toteaa, että olennainen kysymys on väliintulointressin olemassaolon määritteleminen. Perussäännön 34 artiklan molemmat kohdat yhdessä luettuina, mikä on ainut pätevä tapa, osoittavat, että asian ratkaisun ja väliintulo-oikeuden on suoraan liityttävä toisiinsa: väliintulo-oikeus on ainoastaan henkilöllä, jota kohtaan yhteisöjen tuomioistuimen ratkaisulla on välitön ja ratkaiseva vaikutus. National Powerin tapauksessa näin ei ole, kuten valituksenalaisesta määräyksestä käy ilmi.

40 Komissio toteaa National Powerin toisesta valitusperusteesta, että se perustuu virheelliseen olettamukseen siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiota sovellettaisiin automaattisesti National Poweriin. Komission mukaan National Power on kiinnostunut ratkaisusta tässä asiassa vain saadakseen ennakkotapauksen.

41 National Powerin mainitsemista määräyksistä komissio toteaa, että ne kaikki koskevat tapausta, jossa pääasian ratkaisu vaikuttaisi väistämättä väliintuloa hakeneen asemaan, mistä nyt ei ole kyse.

42 Komissio kiistää lopuksi National Powerin väitteen, joka perustui siihen, että oikeus turvautua tuomioistuimeen on perusoikeus; ensinnäkin se toteaa, että National Powerilla on käytettävänään kansalliset oikeussuojakeinot; toiseksi se toteaa, että siltä osin kuin asian ratkaisu ei koske suoraan National Powerin etua, se ei menetä mitään, vaikkei sitä hyväksytä väliintulijaksi, joten puuttuvaa asiavaltuutta ei voida väliintulolla korjata; lopuksi komissio toteaa, että sen mielestä ei ole varmaa, että EHTY:n perustamissopimuksessa tarkoitetuilla tuotteiden ostajilla ei olisi kanneoikeutta siksi, etteivät ne itse ole tässä perustamissopimuksessa tarkoitettuja yrityksiä.

43 Komission huomautukset PowerGenin viidestä valitusperusteesta voidaan tiivistää seuraavasti.

44 Ensimmäisen valitusperusteen osalta, jonka mukaan väliintulijan intressin ei välttämättä tarvitsisi olla sama kuin sen asianosaisen, jota väliintulijan on tarkoitus tukea, komissio toteaa, että kyseessä on pelkästään semanttinen väite. Todellisuudessa merkityksellistä on ainoastaan se, että asianosaisen vaatimusten hyväksyminen tai hylkääminen on ratkaisevaa väliintulijan kannalta. Tämä edellytys ei täyty tässä asiassa.

45 PowerGenin toisen valitusperusteen osalta komissio toteaa olevan selvää, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaisi komission riidanalaisen päätöksen, kumoaminen tulisi vain sen asianosaisen hyväksi, joka on sitä vaatinut (yhdistetyt asiat 15/73—33/73, 52/73, 53/73, 57/73—109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73, 135/73, 136/73 ja 137/73, Schots-Kortner ym. v. neuvosto, komissio ja parlamentti, tuomio 21.2.1974, Kok. 1974, s. 177 ja asia 161/87, Muysers ja Tülp v. tilintarkastustuomioistuin, tuomio 14.6.1988, Kok. 1988, s. 3037).

46 Komissio korostaa lisäksi, että vaikka tuomio pätisi kaikkiin nähden (erga omnes), siitä huolimatta se koskisi suoraan ainoastaan British Coalia ja muita EHTY:n perustamissopimuksessa tarkoitettuja yrityksiä, jotka ovat kaivosoikeuksien haltijoita, siltä osin, kuin on kyse NALOO:n jäseniltä perityistä lupamaksuista.

47 Komissio kiistää myös PowerGenin kolmannen valitusperusteen, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mahdollisesti antama tuomio, jossa hyväksyttäisiin British Coalin väitteet EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 1 kohdan ja 66 artiklan 7 kohdan osalta, pätisi myös 63 artiklan 1 kohdan osalta, johon PowerGenia vastaan tehty valitus perustuu. Viimeksi mainitusta artiklasta ei ole kyse ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa kanteessa.

48 Komission mukaan edellä mainittu asiassa NTN Toyo vastaan neuvosto annettu määräys, johon PowerGen vetoaa neljännessä valitusperusteessaan, on merkityksetön tässä asiassa. Komissio näet katsoo, että PowerGenin tilanne on hyvin erilainen verrattuna väliintulija NSK:n tilanteeseen kyseisessä asiassa: koska NSK vei maasta samoja tuotteita kuin kantaja, myös se oli velvollinen maksamaan riidanalaisen asetuksen mukaisia polkumyyntitulleja ja myös se olisi yhtä lailla hyötynyt sen kumoamisesta. NSK:lla olisi sitä paitsi ollut itsenäinen oikeus nostaa kanne samoista säännöksistä.

49 Komission huomautukset PowerGenin viidennestä valitusperusteesta ovat samat kuin ne, jotka se on esittänyt National Powerin vastaavan väitteen osalta (ks. tämän määräyksen 42 kohta).

## Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

50 Aluksi on huomautettava, että NALOO:n British Coalia vastaan tekemässä valituksessa, joka on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltävänä olevan

kanteen keskipiste, oli kyse siitä, oliko British Coalin perimä lupamaksu EHTY:n perustamissopimuksen 4 artiklan d alakohdan, 65 artiklan ja 66 artiklan 7 kohdan perusteella laillinen, ja että British Coalin kanteessa esitetyillä vaatimuksilla pyritään saamaan kumotuksi komission hiljainen päätös, jolla komissio on kieltäytynyt hylkäämästä sitä vastaan tehdyn valituksen.

51 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että väliintulijoiksi hakevien intressi on määriteltävä oikeudenkäynnin kohteen perusteella.

52 Tämä katsantokanta vastaa EHTY:n tuomioistuimen perussäännön 34 artiklan ja vastaavien EY:n tuomioistuimen perussäännön ja Euratomin tuomioistuimen perussäännön artiklojen sisältöä, niin kuin yhteisöjen tuomioistuin on niitä tulkinnut.

53 Yhteisöjen tuomioistuin siis tarkistaa, ennen kuin se hyväksyy väliintulon, että asiassa kanteen kohteena oleva päätös koskee väliintulijoita suoraan ja että annettava ratkaisu koskee varmasti niiden etua (asia 25/59, Alankomaat v. korkea viranomainen, tuomio 19.2.1960, Kok. 1960, s. 787, 792). Se on myös katsonut, että intressin pitää olla välitön ja aktualisoitunut nimenomaan sen suhteen, että itse vaatimukset hyväksytään, sen asemesta, että kelpuutettaisiin intressi käytettyjen perusteiden suhteen (em. asia Lemmerz-Werke v. korkea viranomainen, määräyksen s. 884 ja em. asia Amylum ym. v. neuvosto ja komissio, määräyksen 7 ja 9 kohta). Eräässä muussa määräyksessä yhteisöjen tuomioistuin on päätynyt siihen, että pelkkä intressi abstraktisten oikeudellisten käsitysten osalta ei ole riittävä, vaan intressin on liityttävä jonkun asianosaisen vaatimuksiin (asia 56/64, Consten v. komissio, määräys 10.6.1965, Kok. 1966, s. 556 ja 558). Yhteisöjen tuomioistuimen mukaan on erotettava toisistaan ne väliintulijoiksi hakevat, jotka osoittavat, että niillä on välitön intressi sen suhteen, miten tietyn toimen, jonka kumoamista on vaadittu, käy, ja ne väliintulijoiksi hakevat, jotka pystyvät osoittamaan vain, että niillä on välillinen intressi oikeudenkäynnin ratkaisun suhteen, koska niiden tilanne muistuttaa jonkun asianosaisen tilannetta (asia C-76/93 P, Scaramuzza v. komissio, määräykset 15.11.1993, Kok. 1993, s. I-5715 ja 5722, 11 kohta; ks. myös yhdistetyt asiat T-97/92 ja T-111/92, Rijnoudt ja Hocken v. komissio, määräys 15.6.1993, Kok. 1993, s. II-587, 22 kohta ja asia T-87/92, Kruidvat v. komissio, määräys 8.12.1993, Kok. 1993, s. II-1375, 12 kohta).

54 Valittajien valitusperusteita on tutkittava tämän oikeuskäytännön valossa.

*Asia C-151/97 P(I)*

55 National Powerin ensimmäinen valitusperuste on hylättävä heti siltä osin, kuin valittaja väittää osoittaneensa sekavuutta valituksenalaisen määräyksen 29 kohdassa, sillä tämä ei voi saattaa kyseenalaisiksi 27 ja 28 kohdassa esitettyjä toteamuksia, joiden perusteella yksinkin on selvää, ettei National Powerilla ole riittävää intressiä asian ratkaisun suhteen.

56 Muilta osin on todettava, että vastoin National Powerin väitettä valituksenalaisesta määräyksestä ei ilmene, että perussäännön 34 artiklan kaksi kohtaa olisi sotkettu toisiinsa.

57 Perussäännön 34 artiklan ensimmäisessä kohdassa edellytettyä intressiä asian ratkaisun suhteen on nimittäin tulkittava saman määräyksen toisen kohdan valossa. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on edellä mainitussa asiassa Lemmerz-Werke vastaan korkea viranomainen annetussa määräyksessä todennut, EHTY:n tuomioistuimen perussäännön 34 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan ainoastaan ne, "joiden etua — — asian ratkaisu koskee", voivat esiintyä väliintulijoina asiassa; "ratkaisun" on ymmärrettävä tarkoittavan yhteisöjen tuomioistuimen lopullista päätöstä sellaisena, kuin se tuomion tuomiolauselmasta ilmenee, sen käsiteltäväksi saatetussa asiassa. Tämän vuoksi, kun 34 artiklan toisessa kohdassa määrätään, että väliintulokirjelmässä saadaan esittää vain jonkun asianosaisen vaatimuksia tukevia tai niiden hylkäämistä ehdottavia vaatimuksia, intressin on kohdistuttava näihin vaatimuksiin eikä käytettyihin perusteisiin.

58 Valituksenalaisen määräyksen 29 kohta on siis ymmärrettävä niin, ettei valittajilla ole British Coalin vaatimuksiin nähden sitä intressiä, johon ne ovat vedonneet.

59 Toisena valitusperusteenaan National Power vetoaa lähinnä siihen, että vaikka NALOO:n valituksessa British Coalia vastaan oli kyse muiden säännösten nojalla säännellyistä menettelyistä, British Coalin kanteen ratkaisu voi kuitenkin määrätä sen, miten NALOO:n valitus National Poweria vastaan ratkeaa, mikä katsotaan riittäväksi intressiksi.

60 Tätä väitettä ei voida hyväksyä. Intressi, johon National Power on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vedonnut, perustuu toki jo syntyneeseen, todelliseen tilanteeseen. Kuten yhtiö kuitenkin itsekin myöntää, sen intressi perustuu ainoastaan niiden perusteiden samankaltaisuuteen, joiden vuoksi NALOO:n valitus sitä vastaan ja vastaavasti NALOO:n kanne British Coalia vastaan olisi sen mielestä hylättävä.

61 Valituksenalaisessa määräyksessä on aivan oikein todettu, että asiassa annettava ratkaisu olisi koskenut National Powerin etua ainoastaan, jos ratkaisu olisi voinut asiallisesti vaikuttaa sen oikeusasemaan NALOO:n jäsenten myymän hiilen ostajana. Kuten valituksenalaisessa määräyksessä todetaan, tässä oikeudenkäynnissä on kuitenkin kyse vain siitä, että komissio kieltäytyi hylkäämästä valitusta, joka koski kaivosten omistajan eli British Coalin kaivoksista louhitusta hiilestä perimiä lupamaksuja.

62 National Powerin lisäperustelut, jotka koskevat NALOO:n valituksia ja jotka on esitetty lyhennetysti tämän määräyksen 17 kohdassa, eivät ole merkityksellisiä arvioitaessa valituksenalaisen määräyksen perusteluja.

63 Myöskään sen oikeuskäytännön perusteella, johon National Power vetoaa, ei voida katsoa, että valituksenalaisessa määräyksessä olisi oikeudellinen virhe.

64 Edellä mainitussa, asiassa Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes ym. vastaan neuvosto annetussa määräyksessä yhteisöjen tuomioistuin on korostanut, että riidanalainen asetus saattoi vaikuttaa tiettyjen tuotteiden kotimaisiin tuottajiin, ja salli siis niitä edustavan järjestön esiintyä väliintulijana todettuaan, että järjestöllä oli laillinen intressi puolustaa tuottajien etua. Tässä asiassa tuottajien ja siis niiden edustajan intressi siihen, että riidanalainen asetus joko pidetään voimassa tai kumotaan, oli välitön, aktualisoitunut ja kiistaton.

65 Tapauksessa, jossa annettiin edellä mainittu määräys asiassa NTN Toyo vastaan neuvosto, väliintulija oli myös itse nostanut eri kumoamiskanteen riidanalaista toimea vastaan sekä tehnyt välitoimihakemuksen neljä päivää ennen, kuin määräys, jolla sen väliintulo hyväksyttiin, annettiin. Sillä oli siis sama intressi asian ratkaisun suhteen kuin sillä asianosaisella, jonka vaatimuksia se pyrki tukemaan.

66 Lisäksi on todettava, että National Power ei ole osoittanut, miten etujärjestöjen oikeudesta esiintyä väliintulijoina oleva oikeuskäytäntö soveltuisi nimenomaan sen tilanteeseen, koska sen toimialana ei ole tietyn henkilöryhmän yleisten etujen puolustaminen. Käytäntöön, jonka mukaan etujärjestöt, joiden tarkoituksena on puolustaa jäseniään, hyväksytään väliintulijoiksi asioissa, joissa on kyse niiden jäseniin vaikuttavista periaatteellisista kysymyksistä, ei voida vedota yksittäisen hakijan väliintulohakemuksen tueksi. Järjestöjen väliintulo-oikeuden laajalla tulkinnalla on tarkoitus pystyä paremmin pohtimaan asioiden taustaa ja samalla välttämään lukuisia yksittäisiä väliintuloja, jotka vaarantaisivat oikeudenkäynnin tehokkuuden ja

moitteettoman kulun (ks. vastaavasti em. asia Kruidvat v. komissio, määräyksen 14 kohta).

67 Samoista syistä British Coalin vetoaminen edellä mainittuun asiassa Radio Telefis Eireann vastaan komissio annettuun määräykseen on merkityksetön tässä asiassa. Yleishyödyllisen yhdistyksen väliintulo tuossa asiassa hyväksyttiin oikeudenkäynnin erityisen luonteen vuoksi sekä yhdistyksen jäsenkunnan koostumuksen ja toiminta-ajatuksen vuoksi.

68 On huomattava, että edellä mainittu, asiassa Moksel vastaan komissio annettu määräys liittyi kanteeseen, jolla pyrittiin saamaan kumotuksi tiettyjen maataloustuotteiden vientituen ennakolta vahvistamisen väliaikaisesta lykkäämisestä annettu komission asetus. Tästä määräyksestä, jota ei ole julkaistu, käy tosin ilmi, että väliintulohakemus hyväksyttiin sillä perusteella, että asian ratkaisu saattoi koskea väliintulijoiksi hakeneiden etua ainakin siltä osin, kuin kyse oli niistä perusteista, joilla oli tarkoitus tukea kannetta. Näistä erityisen niukoista perusteluista ei kuitenkaan voida tehdä tuon tapauksen ulkopuolelle ulottuvia päätelmiä ja saattaa vakiintunutta oikeuskäytäntöä kyseenalaiseksi (ks. vastaavasti em. asia Rijnoudt ja Hocken v. komissio, määräyksen 15 ja 16 kohta).

69 Siltä osin kuin National Power on vedonnut oikeuteensa saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi, on todettava tämän olevan erillinen kysymys, joka ei vaikuta väliintulohakemusta käsiteltäessä arviointiin siitä, koskeeko asian ratkaisu sen etua.

70 Edellä esitettyjen perustelujen nojalla myös PowerGenin valitusperusteet on hylättävä.

71 Ensimmäisen valitusperusteen osalta on todettava, että valituksenalaisesta määräyksestä käy selvästi ilmi, että väliintulohakemus on hylätty sillä perusteella, ettei asian ratkaisu koske suoraan PowerGenin etua, eikä sillä perusteella, että British Coalin ja PowerGenin intressit eroaisivat toisistaan. Tämä valitusperuste on siis hylättävä.

72 Toisen valitusperusteen osalta on todettava, että valituksenalaisen määräyksen sanamuodostakin ilmenee selvästi, että kanteella pyritään saamaan kumotuksi komission hiljainen päätös, jolla se kieltäytyi hylkäämästä NALOO:n valitusta, vain siltä osin, kuin valitus kohdistui British Coaliin.

73 Lisäksi on todettava, että tuomio on oikeusvoimainen vain asianosaisia kohtaan, kuten komissiokin aivan oikein korostaa (ks. erityisesti em. asia Schots-Kortner ym. v. neuvosto, komissio ja parlamentti, tuomion 36 kohta).

74 PowerGenin kolmanteen valitusperusteeseen, jossa väitetään, että British Coalin väitteitä voitaisiin soveltaa myös siihen, on jo vastattu tämän määräyksen 60 ja 61 kohdassa.

75 Neljänteen valitusperusteeseen on todettava, että edellä mainittu asiassa komissio vastaan NTN Corporation ym. annettu määräys, johon sekä PowerGen että British Coal ovat vedonneet, ei ole sellainen, että se tukisi valittajan väitteitä. Siinä asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kumottavaksi vaaditussa toimessa oli kyse väliintulijaksi hyväksyttyä koskevasta erityisestä polkumyyntitullista.

76 Lopuksi on todettava, että viides ja viimeinen valitusperuste on myös hylättävä 68 kohdassa esitetyin perusteluin.

77 Tästä seuraa, että valittajat eivät ole näyttäneet toteen, että valituksenalaisessa määräyksessä olisi oikeudellinen virhe.

## Oikeudenkäyntikulut

78 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota 118 artiklan nojalla sovelletaan valitusta käsiteltäessä, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska valittajat ovat hävinneet asian, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa. British Coal, joka on esittänyt valittajia tukevia huomautuksia, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

**1) Valitukset hylätään.**

**2) National Power plc ja PowerGen plc velvoitetaan korvaamaan tämän oikeudenkäynnin kulut. British Coal vastaa kuitenkin omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 17 päivänä kesäkuuta 1997.

R. Grass — kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias — presidentti